

інформацію і правильно її оцінювати, добра зорова пам'ять, усидливість, нахил до копіткої роботи, точність, охайність, уміння кваліфіковано писати ділові листи, доповідні записки).

Власник шукає висококваліфікованого бухгалтера з високим рівнем знань та аналітичним мисленням, і при цьому готовий йому платити високу зарплату. Головні бухгалтери великих корпорацій часто отримують заробітну плату на рівні члена правління компанії. Чому? Тому що власнику потрібна повна правдива інформація для власних цілей, завищені показники результатів діяльності для залучення інвесторів та занижені показники для податкової. Якщо бухгалтер може законно обґрунтувати кожен цифру в трьох випадках, відстояти компанію в контролюючих органах – його значення на підприємстві неможливо переоцінити.

Список літератури:

1. Довідник кваліфікаційних характеристик професій працівників. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.jobs.ua/ukr/dkhp/>
2. Кравчук В.В. Кадрова політика в агропромисловому комплексі у ринкових умовах /В.В. Кравчук Проблеми науки. - 2002.- №2 . С. 35-60.
3. Прендзелевська О. Один крок до фінансового директора, або планування кар'єри головного бухгалтера. /О. Прендзелевська // Головбух. -- №23(724). – 79с. С.67-69.
4. Ивашкевич В.Б. Бухгалтерский учет в условиях совершенствования хозяйственного механизма./ В.Б. Ивашкевич М. Финансы и статистика, 1982.-31с.
5. Соколов Я.В. Профессиональное суждение – новый инструментарий современной бухгалтерии / Я.В. Соколов // Бухгалтерский учет. – 2005. №21. – С.45-46.

Микола РУДЕНКО

*Черкаський інститут банківської справи
Університету банківської справи Національного банку України*

УНІФІКАЦІЯ ПІДХОДІВ ЩОДО КЛАСИФІКАЦІЇ ВИДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

В умовах євроінтеграції та переорієнтації вітчизняної економіки на західні ринки важливим аспектом сьогодення є виробництво якісної продукції та надання послуг відповідно до світових стандартів. На сучасному ринку тільки той товар чи послуга будуть визнані конкурентоспроможними, що відповідають всім вимогам клієнтів щодо якості та мають необхідні підтверджуючі документи. Стандартизація є основою сталого розвитку національної економіки. Вона повинна стати важливою частиною економічної політики нашої держави, потужним представником українських інтересів на міжнародному ринку.

Міжнародні стандарти є джерелом найважливішої інформації, оскільки в них зібрано норми і правила, що базуються на досягненнях у різних галузях техніки, технології, практичного досвіду та визнані шляхом консенсусу, оскільки їх розробляла велика кількість фахівців з різних країн. Міжнародні стандарти допомагають налагодити відносини між різними країнами з економічних і наукових питань. Стандартизація – це визнаний стратегічний інструмент з точки зору швидкого перетворення інновацій на світовому ринку у вигляді продукції, процесів і послуг.

Одним із кроків приведення нормативних документів державного рівня у відповідність до європейських стандартів було прийняття національного класифікатора України ДК 009:2010 «Класифікатор видів економічної діяльності» [1], метою якого є розвиток та адаптація національної статистики до умов глобалізованої економіки, створення та впровадження сучасної системи національних статистичних класифікацій, згармонізованих із міжнародними. Впровадження статистичних класифікацій дає можливість перейти на якісно новий рівень статистичного аналізу стану національної економіки та прогнозування її розвитку, вивчення міжгалузевих проблем.

В Україні національні статистичні класифікації видів економічної діяльності, продукції, товарів створювали, використовуючи європейські класифікації в незмінному вигляді. Вітчизняну Класифікацію видів економічної діяльності (КВЕД) створено на основі NACE

(Rev. 2), упровадженої Регламентом (ЄС) Європейського парламенту та ради № 1893/2006. КВЕД представляє собою статистичний інструмент для впорядкування економічної інформації. Водночас КВЕД є механізмом спільної мови, що має використання в багатьох інших, нестатистичних сферах (соціальному та податковому регулюванні, ліцензуванні, системі тарифів тощо), проте, не завжди адаптована до цього повною мірою.

Національний класифікатор видів економічної діяльності має наступну кількісну структуру: 21 секція, яка позначається латинськими літерами від «А» до «U», 88 розділів та 272 групи з подальшою деталізацією на класи. Відповідно до класифікатора України ДК 009:2010 «Класифікатор видів економічної діяльності» фінансова і страхова діяльність відображається в секції «К», яка включає три розділи:

– надання фінансових послуг, крім страхування та пенсійного забезпечення (включає діяльність, пов'язану із залученням і перерозподілом фінансових коштів, крім тих, які призначені для цілей страхування, пенсійного забезпечення або обов'язкового соціального страхування);

– страхування, перестрахування та недержавне пенсійне забезпечення, крім обов'язкового соціального страхування (включає андеррайтинг щорічної ренти, страхових полісів і страхових премій з метою створення фінансових активів, що будуть використовуватися для погашення майбутніх страхових вимог);

– допоміжна діяльність у сферах фінансових послуг і страхування (включає надання послуг, пов'язаних із фінансовою діяльністю, крім послуг із фінансового посередництва).

Таким чином, можна стверджувати, що класифікації видів економічної діяльності в країнах Європейського союзу та в Україні фактично ідентичні та відповідають сучасним вимогам стосовно адаптації національних суб'єктів господарювання за статистичною ознакою в західній економічній простір. Уніфікація класифікації дозволяє забезпечувати інформаційну єдність і цілісність зібраної статистичної інформації в різних країнах, сприяє інтеграції України в процеси міжнародного інформаційного обміну, що є необхідною умовою входження в співтовариство розвинених країн світу.

Список літератури:

1. Класифікація видів економічної діяльності ДК 009:2010 [Електронний ресурс]: Національний класифікатор України від 29.11.2010 р. № 530 (набирає чинності з 01.01.2012 р. згідно з Наказом Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики) / Інформаційно-аналітичний центр «Ліга». – Режим доступу: <http://www.ligazakon.ua>.

Марина САДЛІЙ

Тернопільський національний економічний університет

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ ВИТРАТ НА ОПЛАТУ ПРАЦІ

Зміни в економіці України за останні роки потребують критичного аналізу стану господарського механізму, адже облік і аналіз оплати праці по праву займають одне з центральних місць у всій системі обліку на підприємстві. Відповідно до цих змін в економічному і соціальному розвитку країни, істотно змінюється і політика в області оплати праці, соціальної підтримки і захисту працівників. Багато функцій держави по реалізації цієї політики покладено, безпосередньо, на підприємства, які самостійно встановлюють форми, системи і розміри оплати праці, матеріального стимулювання його результатів.

За останні декілька років зарплата втратила практично своє справжнє соціально-економічне призначення і не виконує кожну з своїх функцій – відтворювальну, стимулюючу і регулюючу. По-перше, на стан оплати праці суттєво впливає загальне критичне становище економіки. Міжнародна практика організації оплати праці базується на вимогах, які передбачають виплату працюючим, що дозволяє зберегти прийнятний спосіб життя в тому розумінні і на такому рівні, як це прийнято в дійсний час і в даній країні. Як свідчать